

ærede Medlem varmt anbefalede Thinget, da tror jeg dog derom at turde udtale, at man derved vilde gjøre den østlige Del af Kjøbenhavn en ikke ubetydelig Skade, i den Hensigt at fremme et Anlæg, som endnu hænger og svæver i Luften. Det er meget muligt, at der kan blive et Anlæg til Hørsholm, men det er efter min Mening langt rimeligere, at der ikke bliver noget. Jeg synes derfor, at for den store østlige Del af Kjøbenhavn, for hvilken en særskilt Jernbanegaard med Forbindelse med det øvrige Net af de sjællandske Jernbaner utvivlsomt vilde være af stor Betydning, kunde man ved dette Baneanlæg under Nr. 1 sætte en virkelig og sand Nytte, som man virkelig ikke bør skyde ud i det Uffkre, for at se, om man ikke mulig kunde finde private Mænd, der havde Lust til at paatage sig dette meget kostbare Anlæg af en Jernbane, der kun skulde føres ud til Hørsholm og betjene en Egn, med Hensyn til hvilken det er meget tvivlsomt, om den overhovedet kan bære en Bane, naar denne Bane ikke nyder nogen- somhelst Slags Understøttelse af Staten, hverken i den ene eller anden Form. Men ikke nok dermed; jeg holder mig forvisset om, at hvis det ærede Medlem virkelig nogenstunde vil gjøre det Anlæg muligt, som han i sit principale Forslag har foreslaaet, bør han lade det sjællandske Jernbaneselskab udføre den Del af Anlægget, som bringer den østlige Del af Kjøbenhavn i Forbindelse med det sjællandske Jernbanenet; thi fra et Punkt paa den sjællandske Bane kan det mulig betale sig at føre en Bane til Hørsholm, medens jeg derimod holder mig forvisset om, at den første Del af Anlægget, som i Genhold til Forslaget vil koste en skjønne Sum Penge, paa ingen Maade vil bære sig, da det gaar gennem ev Egn, som efter min Mening aldeles ikke vil give nogen Indtægt til det Selskab, der skulde gaa fra Kjøbenhavns østlige Del ud til Hørsholm. Jeg beder ærede Medlemmer bemærke, at man her vil støde paa meget væsentlige Indsigelser fra Krigsbestyrelsens Side, Indsigelser, der allerede ere gjorte under de Forhandlinger, der naturligvis have været pleiede med det sjællandske Jernbaneselskab, thi jeg maa i Parenthes indskyde, at det ærede Medlem har Uret i at sige, at der ikke har været forhandlet med det sjællandske Jernbaneselskab om denne Sag. Regjeringen har henvendt sig til Selskabet og udtalt som sit Ønske, at man lod den østlige Del af Kjøbenhavn faae en saadan Jernbaneforbindelse, og det sjællandske Jernbaneselskab har ogsaa udtalt sig imødekommende oersfor et saadant Anlæg; flere Linier ere i den Anledning blevne undersøgte af Selskabet, og Ministeriet har udtalt sig om disse Linier, idet man navnlig fra Krigsbestyrelsens Side har gjort en bestemt For- dring om, at man maatte paa en saadan Maade komme ud over Jællederne, at man ikke gjorde dem ubrugbare til militære Øvelser, som nu ikke i Kjøbenhavns Nærhed kunne afholdes paa ande-

Steder. Her er altsaa efter min Mening et Stykke Bane, som kun det sjællandske Jernbaneselskab magter, men som, naar det skal udføres af Andre, der ville føre en Bane til Hørsholm, vil gjøre et saadant Foretagende finansielt umuligt. Jeg tror, at det ærede Medlem ved at udfstye denne Bane, som jo dog aabenbart ikke kan være nogen Livsfag for det sjællandske Jernbaneselskab, grundig lægger en Jernbane til Hørsholm i Graven.

Blug: Hvad den Indvending af den ærede Minister angaar, at der ingen Undersøgelse har fundet Sted af den Bane, som i mit principale Forslag er nævnt, har jeg allerede i min Motivering af Forslaget gjort opmærksom paa, at det overhovedet ikke pleier at genere Indværgsministeriet, at en Banelinie ikke er undersøgt. Der er baade fremlagt Forslag af Regjeringen og vedtaget Forslag med dens Samtykke om Anlæg af Linier, der ikke have været undersøgte, og Intet er et tydeligere Bevis herpaa end den i § 9 nævnte Bane til Frederiksfund, hvis Endepunkt skal flyttes fra Allerød til Frederiksberg. Det er altsaa ingen tilstræffelig Indvending. Naar den ærede Minister siger, at der ikke er fremkommet noget Andragende om en Jernbane fra Charlottenlund til Hørsholm, saa har han forsaavidt Net, som det Andragende, der er kommet til ham, gaar ud paa Anlæg af en Bane fra Kjøbenhavn til Hørsholm: men da der ved denne Lov er Tale om at give det sjællandske Jernbaneselskab Koncession paa Anlæg i Forbindelse med sine Baner, er det jo naturligt, at man ikke paalægger Selskabet at bygge en hel Bane, hvis Endestykke allerede er bygget, altsaa at bygge dobbelt saa meget Bane som nødvendigt. Da Banen ligesaa godt kan gaa fra Charlottenlund som fra Kjøbenhavn, navnlig hvis der føres en Bane fra Byens østlige Del til Hellerup, og naar der lægges et Dobbeltspor mellem Hellerup og Klampenborg, saa er der ingen Anledning til at foreslaa mere. Naar den ærede Minister misbilligede, at man henvendte sig til Lovgivningsmagten, uden at henvende sig til Regjeringen, saa kan jeg være enig med ham deri, idet jeg heller ikke tror, at det er rigtigt; men jeg tror ikke, at Nogen af de Paagjældende har baaret sig saaledes ad. De have Alle henvendt sig til Ministeren, og det have de gjort for længe siden; men de have faaet et saa afvisende Svar, at de have troet, at det ikke vilde nytte at komme igjen, og i alt Fald fastholder jeg som ret og sandt, at mellem 1ste og 2den Behandling er der indkommet et Andragende til Ministeren, hvoraf jeg i min Gaand holder en Kop. Den Uret, der skulde gjøres mod den østlige Del af Kjøbenhavn ved, at dette Baneanlæg til Hellerup ikke kom istand, kan jeg ikke indrømme. Det er meget naturligt, at alle Byer ønske at have en Jernbane; men jeg synes, at